

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Agrarni program.

x. Nikjer se ni tako pozno obračala pozornost na agrarne razmere, kakor v Avstriji. Dokler je vladala liberalna stranka s svojimi kapitalističnimi in psevdoliberalnimi nazori, ni imela časa in tudi volje ne pečati se z vprašanjem, kako se godi poljedelcu in v kakšem gmotnem položaji se nahaja kmetijski stan. Dovolj dobre letine zakrivale so rane, katere so sekale v staro, a še zdravo deblo kmetijskega stanu nepremišljeni zakoni, in liberalne fraze so premotile marsikoga, da ni videl rastočega propada. Kot jedino izveličevalno sredstvo proglašalo se je šolstvo, a pozabilo se je, da se vspehi pouka še le po mnogih letih prikazujejo in da višja izobraženost ničesar ne pomaga, ako zakoni namesto da bi ohranili, kar je dobrega, razdirajo s slabim vred dobro.

Kdor gleda in sodi stvari s kapitalističnega stališča, ta bo tudi v propadu kmetijskega stanu videl le naravno prikazen vršečega se prevrata v svobodnem duhu, kakor se vrši pri obrtnem stanu in kateri se ne da ustaviti po nobenih umetnih sredstvih. Kapitalizem se bo polastil zemljišč in stališč. Lastnik bo ali zakupnik ali pa najet delavec. Liberalna stranka sicer teh svojih tajnih mislij nikoli ni naravnost izrekla, ker bi potem celo največji kalin na kmetih izprevidel, da ne more iti s tako stranko, katera dela na njegov propad, pa glavni njeni organi, zlasti židovski na Dunaji, brez vseh ovinkov povedo, da so smešni vsi poskusi v ohranitev kmetijskega stanu.

Konservativna stranka izprevidela je sicer potrebo, da se kaj ukrene za boljšo uredbo agrarnih razmer, pa tudi ona, ko je prišla do večine, v prvih šestih letih ni kaj posebnega storila, deloma, ker ni imela zanesljive večine in je liberalna stranka lahko zaprečila ali vsaj zadrževala najboljše ukrepe, deloma pa, ker v večini sami so bila različna mnenja, ki se niso dala zjediniti.

Krivi so pa tudi bili agrarci sami, da se ni bolj oziralo na njihove želje, ker se niso zadosti krepko oglašali in vse le pričakovali od vladne inicijative. Na Nemškem se je že pred desetletji organizovala agrarna stranka, katere moč smo videli v poslednjem zborovanji nemškega državnega zbora,

ki je sklenil carine na žito agrarcem na ljubo in v veliko korist. Na Francoskem je Napoleon III. leta 1867 sklical agrarno enketo, ker so zemljelastniki se pritoževali, da ne morejo več shajati. Le na Avstrijskem, kjer so razstoči hipotečni dolgovi in mnoge eksekutivne dražbe dokazale žalostni in opasni položaj kmetijskega stanu, ni bilo slišati od kakega odločnega postopanja agrarcev, ker organizovane agrarne stranke sploh ni bilo. Na agrarne enkete se ni mislilo, dokler ni bila lani prva taka enketa na Kranjskem sklicana.

Končno so se tudi pri nas probudili poljedelci in v poslednjih letih skliče se vsako leto agrarni shod na Dunaj, v katerem so zastopane vse avstrijske kmetijske in druge gospodarske družbe, da se posvetujejo o položaji poljedelcev, velikih in manjših, ter sklepajo o sredstvih v prid poljedelstva in ž njim združene industrije (sladkornice, žganjarji, pivovareni itd.)

Stalni odbor tega agrarnega shoda, ki se je letos vršil meseca marca, razposlal je zdaj natančno poročilo o tačasnem posvetovanji, iz katerega se vidi, da se neso le vse težnje, vseh katerih poljedelstvo v Avstriji in sploh v zapadni Evropi hira, temeljito razpravljale, ampak tudi sklenile take resolucije, katere bi odpravile najhujše napake in saj to ohranile, kar še ni propadlo.

Agrarnemu shodu se zdi pred vsem potrebno, da tudi Avstrija, kakor je to storila sosednja Nemčija in Francoska, nalaga carino na žito, katero se uvaža, kajti rusko in rumunsko žito tlači ceno domačega tako nizko, da se ne izplača več žito sejati. Zlasti gališki in češki zastopniki zagovarjali so to resolucijo, ker v teh deželah veliko več žita pridelujejo in več živine prirede, nego jo sami potrebujejo. V južnih deželah, na Kranjskem, Primorskem, v Dalmaciji in deloma celo na Štajerskem mora se žito uvažati, tedaj bi carina podražila živež in s tega stališča ne moremo pritrditi omenjenemu sklepu.

Tem umestnejša pa in zares opravičena se nam zdi želja, da naj se tarifi na železnicah za prevažanje žita in živine znižajo, da za domače pridelke vsaj ne bodo višji, nego za tuje v tranzitnem prometu, kar se zdaj na mnogih železnicah godi. Na

primer za gališko žito plačuje se za vagon od Podvolotičke do Draždan 393 mark, za rusko transito pa le 333 mark, za gališko od Podvolotičke do Berolina 452 mark, za rusko 408 mark itd. Ker pa se na privatne železnice ne da tako uplivati, kakor na državne, proti katerim že zdaj v tem oziru ni pritožeb, želi agrarni shod, da bi se s časom vse železnice poddržavile. Temu sklepu prav iz srca pritrdimo zlasti gledé južne železnice, katera s svojimi izredno visokimi tarifi brezozirno izžema ljudstvo, katero je nanjo navezano s svojim prometom.

Tretja vrsta resolucij dotika se bremen, kredita in pravnih razmer kmetijskega stanu. Zemljišni davki s prikladami ni v nobeni razmeri k zemljišnim dohodkom in teži tem bolj zemljelastnika, čim redkeje so dobre letine in čim bolj pada cena poljskim pridelkom vsled vnanje konkurencije. Ako se potem še godi kaka sprememba v lastnini posestva, zahtevajo se take pristojbine, da mnogokrat novi lastnik ravno zaradi teh zabrede v prve dolge. Treba je tedaj reforme gledé zemljišnega davka in gledé pristojbin.

Zanimiva bila je debata o razkosanji zemljišč in o potrebi, da se določi neki minimum kmetijskega posestva, od katerega se potem ne sme nič več odprodati.

Knez Karol Schwarzenberg, jeden tistih čeških kavalirjev, ki združujejo z visoko omiko ljubezen do naroda, dokazal je iz lastne skušnje, da prosto razkosavanje vodi le k razširjanju veleposestev, prejšnji kmetje pa so potem hlapci, težaki ali k večjemu zakupniki graščakov. Pritrdil mu je grof Zedwitz, pritrdil mu pa ni zastopnik štajerske kmetijske družbe, znani politički faiseur dr. Heilsberg, ki pa je tako zmedeno in nelogično ugovarjal, da se je gotovo ves zbor čudil Graški kmetijski družbi, da jo zastopa tako konfuzna in v kmetijskih stvareh popolnem nevedna oseba. Heilsberg sklicaval se je na kmete, kateri nečejo ničesar slišati o kaki omejitvi svoje lastniške pravice in trdil, da bi se kmetje potem šele gotovo uničili, ko bi ne smeli prodavati od svojih gruntov parcel, kajti s tem pokrivajo najsilnejše dolge in se vzdržijo na posestvih. Prav dobro ga je zavrnil knez Schwarzenberg.

LISTEK.

Za dragocenim korenem.

(Iz življenja kitajskih pogozdnikov.)

(Povest A. Ja. Maksimova, posl. I. P.)

(Dalje.)

XI.

Nova nevarnost.

Pripovedovanje Lonhou-a napravilo je na praznovernega lakomnega Seo-kvi-ja silen utis. Poslednje besede so se kakor žebelj zasadile v njegovo glavo. Sledeč po zvitej stezi za tovariši je ponavljal v mislih, kar je slišal, in preudarjal ter prišel je naposled k bedastemu prepričanju, da je baš on, Mandžur iz mesta Girina, izbran od božestvenega Fo, da najde dolino Ula-Džana in si prisvoji neizcrpljiva, v njej nahajoča se bogastva. Vedno bolj se je Seo-kvi-ja polastovala strastna želja poskusiti svojo srečo... Lakomnost je omračila njegov razum. Praznoverje je podpiralo njegov neumni sklep. Zdelo se mu je, da je baš njemu možno, kar drugim ni bilo.

„Nič več ne kaže zgubljati časa, mislil si je Seo-kvi, pogumno stopajoč po ozkej zverinske stezi. Še

danès zvečer se odločim od družbe in pojdem iskat meni odločene sreče... Puško imam... Res imam malo smodnika, pa to se da popraviti: smodnika imata Li-fu in Lonhou, — morem se ga poslužiti... Samo jedno je strašno... Treba je ujeti rudečega volka... Oj, oj, kako je strašno!“

Seo-kvi je prebledel od te misli. Lasje ježili so se mu na glavi. Sicer je pa ta strah bil miuljiv. Žgeča lakomnost je razgnala strah, ko se je domislil na neizcrpna bogastva čudne soteske Ula-Džana.

„Kaj se hoče, če je tako, mislil je Mandžur. Poskusiti ga hočem ujeti, saj mi je tako umreti jedenkrat... Morda mi pa sam božestveni Fo pomore pri tem delu... Vsaj sem Mandžur iz mesta Girina in nikdo drugi... Saj je Lonhou pravil, da je baš Mandžurjem iz mesta Girina sojeno poiskati dragoceni prah Ula-Džana... A Lonhou vse ve... Mnogo je že preživel na svetu, prehodil po gošči... Saj ne laže, kakor pes!“

Iskatelji žen-sena so v tem previdno pomikali se za svojim skušenim voditeljem Lonhou-om. Poslednji imel je, kakor se videlo strogo določen smoter. Dobro je vedel, kam pelje tovariše. Vse okrožujoča znamenja so kazala, da kmalu pridejo v temno sotesko, kjer raste čudodejni koren žen-sen.

Čim dalje so šli po zverinske stezi, tem gostejše in gostejše je bilo grmovje. V gošči bila je silna vlažnost in hlad. Kakor se je videlo, solnčni žarki nikdar ne pridero semkaj. Zemlja bila je mehka, vlažna, močvirnata. Lonhou je takoj uganil, da so nazadnje prišli do pravega mesta. Po nekih ovinkih se je steza razdvojila. Lonhou se je ustavil.

— Razidti se moramo, rekel je svojim tovarišem. Ti, Kise, Seo-kvi in Kuen-Lu pojdite na desno, a jaz pojdem z Li-fu-om na levo... Dobro iščite, tu ima biti žen-sen!... Zvečer se zopet zberemo na tej tratini, na katerej smo prebili poslednjo noč...

Klateži razšli so se molče na povelje starejšine. Začeli so energičneje iskati čudodejnega korena. Klateži šli so s steze, predrzno se uglobili v grmovje, razkropili se na razne strani, da ne bi motili drug drugega. Prodirati so morali skozi skoraj neprodrljivo dišečo steno, katero so delali ovijajoča se trta, javori, jerebika, akacije, jasmín, krljiko-vec in leščevje. Včasih so morali lezti po vseh štirih, včasih so pa morali delati z noži in sekirami, da so si naredili kako luknjo. Pri tem so pa z rokami od razburjenja in lakomnosti tresočimi rokami iskali po gostej travi, skrbno gledali, če se ne pri-

kaj pa potem, ako ni nič več parcel za odprodavanje in kako boče shajati kmet, ako ima premalo zemlje! Če so na Štajerskem res kmetje v tako dobrem položaju, da ne čutijo potrebe obraniti celote kmetij, potem jim more le čestitati, pa v desetih ali dvajsetih letih bodo družega mnenja, če že ne bo prepozno; na Češkem jim pa že zdaj voda v grlo teče. In pri nas? Ne le, da jim v grlo teče, utopila je že marsikoga, liberalne fraze Heilsberga in tovarišev pa nikogar ne bodo rešile. Štajerski kmetijski družbi bi zato svetovali, naj si v prihodnje izbere zastopnika, ki kaj razume o kmetijskih stvarih, da ne bo blamiral sebe in družbe.

Kjer se govori o sredstvih proti propadu kmetijstva, zavzemajo imenitno mesto nasveti, kako rešiti zemljelastnika od hipoteknih dolgov in kako mu preskrbeti kredit z nizkimi obrestmi, kajti visocih kmetijstvo ne prenaša. Nasvetov se ne manjka, izpeljava pa je tem težavnejša, čim večje so vsote, za katere gre in čim manj so upniki pripravljeni, žrtvovati kak del svojih prihodkov, da bi se lože izvršila amortizacija. Ko bi šlo le za par milijonov goldinarjev, potem bi se lahko dalo pomagati, pa dve milijardi gld. hipoteknih dolgov je vsota, katera se ne da poravnati z navadnimi sredstvi. Tedaj tudi agrarni shod ni vedel leka tej rani in le nasvetoval, da bi se naj spremenili hipotekni dolgovi v rente neodpovedljive z nižimi obrestmi. Nižjeavstrijska kmetijska zveza pa naravnost zahteva, naj se hipotekni dolgovi tako odkupijo, kakor nekdanja tlaka in desetina.

To je tedaj agrarni program, na katerega se bo morala ozirati vlada in zakonodajstvo, ako hoče rešiti kmetijski stan pred propadom.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. avgusta.

Jeden pot smo že izjavili, da bi osnova posebne konservativne stranke utegnila škodovati nam Slovanom, ker bi morda mej naše poslance v državnem zboru zasejala neslogo. Nič še ni določena, kako bode organizovan bodoči katoliški klub, a vendar se že prikazuje nesloga mej Čehi, če prav še ne mej poslanci, pa v časopisji. Posebno „Čech“ in „Hlas“ se potegujeta, da bi se osnoval katoliški klub, kateri bi zjedini vse odločno katoliške poslance brez ozira narodnosti. Zlasti poslednji list, ki velja za organ grofa Belcredi-ja, na vsa usta priporoča, da bi konservativnejši poslanci s Češkega in Moravskega pristopili katoliškemu (Lichtensteinovemu) klubu. Drugi česki listi zamerijo grofu Belcredi-ju, da njegov organ tako piše. Česko veleposestvo volilo je grofa Belcredi-ja, ko je propal na Moravskem, in sedaj pa njegov organ skuša zasejati neslogo mej zastopnike českega naroda. To rovanje konservativcev proti narodnjakom ima neki svoj uzrok v tem, da prvi nikakor ne morejo pozabiti, da so moravski volilci vrgli Belcredi-ja in pokazali, da jim je narodnost več, kakor pa konservativizem.

Dva nova prislednika Praške trgovske sodnije sta se branila priseči nemški, ker sta Čeha. Sodišče pa jima tega ni pustilo. Pritožila sta se in predsednik višjega deželnega sodišča, Temnička, je odločil, da se imata zapriseči v češčini, kar se je že zgodilo. Tej odločitvi pripisujejo česki listi veliko važnost.

kaže kje znan list čudodejnega korena... Minulo je nekaj ur. Kakor bi bila temno sotesko pokopala v svoje neprelazljivi gošči predrzne iskatelj... Ni bilo slišati niti glasu niti šuma. Vsak je previdno molčal, da ne bi privabil k sebi kake nevarne zveri. Vsak je lezel po mehkeji travi in vlažnih tleh, jedva sopeč, prizadevajoč razriniti ali pa presekat ovirajoče vinsko trto ali goste veje drugih plazečih se rastlin. Če tudi so bili lačni, vendar so popolnem pozabili na jed. Lakomnost je pregnala lakoto, zbrisala vse njih utise, obrnila njih pozornost le na jedno stvar. Vse njih misli so bile združene le v tem: kako bi našli dragoceni koren? Prvi bil je tako srečen Ki-se. Sredi goste trave zagledal je znan list in zatrepetal je od veselja. Ki-se je skrbno zazril z rokama rahlo, mastno črno zemljo, da ne bi pokvaril, pomečkal, raztrgal dragocenega, jako nežnega korena. Bilo je debela rastlina, debelejša kakor prst na roki, večletna in jako velike vrednosti. Roke Ki-se-ja so se tresle od jako lahko umljivega veselja. Z veliko previdnostjo je razgrebal rahlo črno zemljo, dobro vedoč, da neprevidno ravnanje s korenem more uplivati na njegovo kakovost in ponižati njegovo vrednost... Pri tej priči razlegel se je po grmovji bolesten, srce trgajoč krik,

Zagrebskim županom voljen je bil včeraj jednoglasno dvorni svetnik Badovinac. Po volitvi podal se je ves mestni zbor korporativno k banu. Podžupan Crnadak predstavil je banu novega župana in prosil ga, da izposluje potrditev volitve. Ban je posebno poudarjal v svojem odgovoru, da naj bi se mestni zbor ne utikal v politiko. Novi župan je obetal, da se bode prizadeval, da bode v mestnem zboru vladnim tendencijam pridobil veljavo, ter bode skušal posredovati, ko bi navstala kaka nesporazumljenja.

Več srbskih plemenitnikov je poskusilo napraviti spravo mej patrijarhom Andjelcem in njegovimi nasprotniki, ali mej ogersko vlado in pravimi zastopniki srbskega naroda na Ogerskem in Hrvatskem. Ta srednja stranka bode pa težko dosegla kaj vspeha, kajti zanjo ne marajo niti privrženci, niti nasprotniki patrijarhovi. Pa celo mej to srednjo stranko jih je nekaj, ki nikakor neso za patrijarha Andjelca. Tako se baron Živković rajši ne pusti voliti v cerkveni kongres, kakor bi pa patrijarha podpiral.

Šolstvo v **Bosni in Hercegovini** kaj lepo napreduje. Podpira je vlada pa tudi zasobniki. Gimnazija, katero je osnovala neka kongregacija v Travniku, broji že šestdeset učencev, mej njimi ne le katolikov, ampak tudi nekaj pravoslavnikov in dva žida. V bodočem šolskem letu bode število učencev naraslo gotovo že čez osemdeset. — Mostar, glavno mesto Hercegovine, se jako hitro utrjuje. Do sedaj se je izdalo za utrdb 200.000 gld., pa bode še toliko treba, predno bode končane. — Mostar dobi občinski zastop, kakor ga že ima Serajevo. Po pravilih, katera se sedaj sestavljajo, bode vsa veroizpovedanja zastopana po razmerji k njim pripadajočega prebivalstva; 2 tretjini odbornikov bode voljenih, 1 tretjino bode pa imenovala vlada.

Vnanje države.

Nekateri časopisi trdijo, da se shoda avstrijskega cesarja in ruskega carja udeležé tudi avstrijska cesarica, ruska carica, prestolonaslednik Rudolf, minister Kalnoky, ruski minister Giers in ministerski predsednik grof Taaffe.

Shod avstrijskega in nemškega cesarja v Gasteinu zmatrajo nemški listi za garancijo miru. Nemčija namreč želi miru in Avstrija bode podpirala vsa njena mirovna teženja. Cesar Fran Josip in cesarica Elizabeta pripeljala sta se včeraj zvečer v Gastein, kjer je bil shod obeh cesarjev. Vsprejem bil je jako veličasten.

Angleška spodnja zbornica vsprejela je v tretjem branji finančni zakon in zakon, da se ustanovi zvezni svet za Avstralijo in imenuje poseben minister za Škotsko. — Parlament bode kmalu končal svoje delo. S tem bode končana njegova petletna doba. Voljen je bil v aprilu 1880. leta. Tedaj je bilo voljenih 349 liberalcev, 235 konservativcev in 63 Ircev. Najvažnejša stvar, ki jo je dovršil ta parlament, je volilna reforma, potem nekateri zakoni, ki se tičejo Irske. Nove volitve bodo koncem novembra, parlament se potem snide v decembru. Kakor se poroča iz Londona, bode se pa zborovanje odložilo do februarja, ko bode izvoljen predsednik ter bodo poslanci prisegli.

Hicks Beach je angleške spodnje zbornice dal nekatera pojasnila o egiptovski politiki konservativne vlade. Rekel je, da bode sir Henry Drummond Wolff pooblaščen kot specialni poslanik pri sultanu. Kar se tiče Egipta, ima Anglija gotove dolžnosti, ki so se zadnjih pet let jako povečale. Ni le naša dolžnost, ampak tudi potreba, postopati v sporazumljenji z družimi velevladami; Turčija pa ima še posebne dolžnosti in pravice v Egiptu. Pariška pogodba je priznala vrhovne pravice sultanove v Egiptu. Namen Wolffove misije in politika vlade je: egiptovsko vlado, kar se tiče vnanje brambe, financ in notranjih zadev, tako okrepiti, da bode

mogla v bodoče varovati varnost in svobodo svojega delovanja. S Turčijo bodo Angleži skušali pogoditi se tako, da obdržé potrebno kontrolo v Egiptu. To je namen Wolffove misije. Notranjo egiptovsko upravo bode konservativna angleška vlada skušala zboljšati, kakor je to tudi prejšnja poskušala. To delo se bode morda počasi ali pa tudi hitreje vršilo, kakor do sedaj. Angleži ostanejo v Egiptu, da dovrše to delo, in se ne umaknejo precej. Ker se je finančno vprašanje sedaj uravnalo, bodo se zboljšale egiptovske zadeve.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 4. avgusta. (Politiško paperkovanje po volitvah.) — Gotovo mi bo vsak čitatelj priznal, da se ne motim, ako rečem, da je najgrše za omikanega človeka, ako se laže, in žalostna je taka prikazen in nerazumljiva, ako velja tu: Quem dii perdere volunt, eum dementat. In kako slabo mora stvar stati, ako se z lažmi zagovarja!

Da me bo častiti čitatelj razumel, moram najprej navesti, kar dr. Slanec v svojem „Poslanem“ v „Ljubljanskem Listu“ piše. Dr. Slanec pravi, da je pri glavni obravnavi, vršéči se vsled tožbe grofa Margherija proti njemu in Maderju zaradi razžaljenja časti „primoran“ v dokaz (?) povedal, da sta „par tednov pred volitvijo k njemu v pisarno prišla grof Margheri in prof. Nachtigall, ter da je zadnji rekel: danes smo dobili 150 gld. za onih 15 Novomeških volilcev, ki bi šli 2. junija na somenj v Črnomelj — in da je on (Slanec) pri tej obravnavi rekel, da mu je žal, če kacic 15 do 17 istih pride v preiskavo zaradi pregreška prodaje volilnih glasov.“

Častiti čitatelj! ne majaj z glavo kot „neveren Tomaž“, ko ti rečem, da se v teh Slancevih besedah ne nahaja samo jedna, ampak precej vkup dve laži in še nekaj družega. In to hočemo po pričah dokazati.

Gosp. stotnik Wagner, c. kr. vodja pomočnih uradov v pok. in lišni posestnik v Rudolfovem, mi je včeraj pismeno to-le naznanil: „Pred prvo volitvijo prišel sem neki popoldan k dr. Slancu, kateri me je z besedami pozdravil: Ravno prav, da ste k meni prišli; jaz imam Vam nekaj povedati. Veste že, da bo Rudolfovo s svojimi volilci na dan volitve slabo zastopano, ker, kakor mi je Kastelic st. pravil, bo šlo 15 trgovcev 2. junija na somenj v Črnomelj? — Na to sem mu jaz (W.) odgovoril: ali bi ne bilo mogoče, da bi se somenj preložil? Dr. Slanec pa mi je dejal, da to ne bode šlo, vsakako pa se mora to centralnemu volilnemu odboru v Ljubljano naznaniti, ter je mene prosil, da naj jaz v Ljubljano pišem, kar sem potem tudi storil.“

„Iz Ljubljane sem dobil na to sledeče pismo: Preložitev somnja je nemogoča; pač pa je centralni volilni odbor voljen, izmej tistih volilcev, ki hočejo na somenj iti, da doma ostanejo, vsakemu 10 gld. odškodnine plačati, tedaj za 15 trgovcev 150 gld. poslati, s tem pristavkom, da to ni kupovanje glasov in da je po postavi dovoljeno ter da je vsakemu volilcu prepuščeno, po svoji vesti in volji voliti.“

„To pismo sem jaz dr. Slancu pokazal, ter z

kateri se je končal s hripavim ječanjem, katero je zaglušilo močno renčanje... Nikake dvojbe ni bilo, da je jednega klatežev napal tiger. Ki-se se je samo stresel po vsem životu, kakor bi ga bila prešinila električna iska. Še pogledal ni okrog. Njegove oči so bile trdno uprte v koren. Samo jedno sekundo je prenehal razgrebati prst, ravno tako kakor bi ne bil slišal strašnega upitja in predsmrtnega ječanja svojega tovariša. Kakor se je videlo, še zmenil se ni zato, da je nekaj desetih korakov proč krvoločni tiger žrl še trepeče truplo nesrečnega, ne dosti pazljivega Kuen-Lu-a. „Da se le mene ni dotaknila lamaza!“ mislil si je Ki-se in dalje je izkopaval koren, kakor bi se ne bilo ničesar prigodilo. Samo roke so se mu malo bolj tresle in po životu mu je prehajal mrz... Drugi iskatelj so se za otožno, predsmrtno klicanje Kuen-Lu-a ravno tako malo zmenili. Vsi so slišali krik, pa nikdo se ni ganil, da bi šel nesrečnežu na pomoč. Vsak je mislil le na lastno varnost, bal se le za lastno kožo, in se ni upal postaviti svojega življenja v nevarnost za koga družega. Vsacega se je polotila ta egoistična, brezčutna misel: „slava Nebu, da je drug pal v kremplje lamazi, ne pa jaz!“... V tem je zver, napivši se krvi, breła pa kosti, lizajoč svoja

okrvavela ustna... Kar je njen oster nos zvohal, da je v bližini drug človek. Začel je tiho prodirati h Ki-seju, ki je bil od same lakomnosti popolnem omamljen. Tako je bil zamišljen v izkopavanje korena, da ni ničesar slišal, kakor bi bil na nekem drugem svetu... Zdaj je koren izkopan... Ki-se je z velikim smehljanjem jel ogledavati svoj zaklad, premišljujoč, koliko tel bode mogel dobiti za ta redki koren. Koren bil je res precejšen. Bil je res jako podoben človeku in popolnem opravičeval svoje ime „človeku podobni koren.“*) Ki-se-jevo veselje ni imelo meje. „Sto tel (dvesto srebrnih rubljev) gotovo dobim!“ mislil si je, pazljivo ogledujoč ozlasti koren z vseh strani. „Sto tel!... Obogatim... Trgovati začnem... Veliko prodajalnico z vsakaterim blagam otvorim... Sloveč kupec***) postanem. Oženim se... Ilmene***) bodem jel!... Malo je

*) Žen-šen znači v besednem prevodu „človeku podobni koren“.

**) Kupec postati — to je želja vsakega Kitajca. Sinovi Nebeške države so židi krajnega vztoke. Lakomni po denarji, začno takoj, ako le imajo nekaj tel v žepu vsakeršne špekulacije, kupovati, prodajati in menjati. Pri tem se pa vselej ponašajo s tem, da so kupec, če tudi vsakoletni promet nekaterih znaša jedva petdeset tel.

***), Ilmeni so priljubljena jed Kitajcev srednjih in nižjih razredov. Pripravljajo se iz popolnem presnega testa ter se napolnijo svinjino mastjo in čebulo.

njegovim privoljenjem Kastelicu star. izročil, ker ta trgovce najbolj pozna. Kastelic je ta posel v zmislu pisma prevzel, toda večina trgovcev ni hotela za 10 gld. doma ostati.*

„Neki dan pozneje sem srečal dr. Slanca, kateri se je mej tem že v Šukljeveca prelevil bil; on me tako le nagovori: „Povedati moram Vam, da bo Šukljeveca stranka zaradi teh denarjev za trgovce tožila; Kastelic je preočitno o tem govoril, povejte mu to.“ Jaz sem mu odgovoril: „Kolikor je meni znano, ni za svoj glas Margheriju na korist nihče ne vinarja dobil in tudi od onih 150 gld. se ne bode pred volitvijo nič dalo, ker se prej ne vé, kdo da bo doma ostal in se volitve udeležil, — torej ni to nič nepostavnega.“ Dr. Slanec na to reče: „Saj veste, kako se dajo paragrafi obračati, kakor kdo hoče.“ Jaz ga pa zavrnem: „Dokler taka dejanja govore, se ne more postaviti drugače tolmачiti.“

„Na dan volitve se je skazalo, da je le šest trgovcev pravico imelo, terjati ono odškodnino, katera se je pa še le 2 ali tri dni po volitvi, pa ne po meni, izplačala.“

„Ker so to Šukljeveci pri c. kr. sodnji ogradili, so pred sodiščem zaslišane priče ravno tako izrekle, kakor se je v resnici in v zmislu pisma centralnega volilnega odbora godilo, torej se ne more govoriti na strani Margherijeve od kakšnega nakupa glasov. Vse, kar Šukljeveci zdaj v svet trobijo, je le slep maneuver, „um den Leuten Sand in die Augen zu streuen“.

Tako govori pismo jedne priče

Dve drugi priči sta grof Margheri in profesor Nachtigal, katera sta gori omenjeni trditvi Slancevi pri glavni obravnavi glasno in odločno ugovarjala ter Slanca na laž stavila. Kajti istina je to: Ko sta dolgo pred volitvijo grof M. in profesor N. k Slancu prišla, je zadnjemu profesor N. rekel, da je slišal, da so iz Ljubljane pisali, da bodo poslali 150 gld. za one, ki hočejo iti 2. junija na somenj v Črnomelj, kot odškodnino, da doma ostanejo, na katere besede je dr. Slanec odgovoril: „bravo!“

Četrta priča je g. V. Rohrman v Ljubljani, kateri je denar (150 gld.) par dni pred volitvijo v Rudolfovo prinesel. In zadnja priča je centralni volilni odbor v Ljubljani sam.

Novomeščanje se pa ravno zdaj glasno povprašujejo, kakšen značaj je ta Slanec, ki to, kar je on sam upeljal in odobral, zdaj proti njim kot pregrešek kupa in prodaje volilnih glasov obrača? Ali je morebiti že tačas — v „prvi dobi — kot skriiven Šukljevec njihovo zaupanje zlorabil, ter jim zanjke stavil in „lepo“ ulogo Gustinovo po svoje igral!

Gospod dr. Slanec! hic Rhodus, hic salta!

(Dalje prih.)

Iz Šmarja pri Jelšah 5. avgusta (Metodijeva svečanost.) Če se letos od Soče do Jeniseja, od Krkonošev do Balkana povsod, koder se glasi jezik slovanski, prirejajo slavnosti utemeljiteljema slovanske kulture, položilo je tudi Šmarje samo temu dobremu duhu časovemu žrtev na oltar, ko je napravilo preteklo nedeljo, 2. avgusta, „Metodijev večer“. To se pravi: zasluga, da smo sploh imeli tukaj to svečanost, gre našim vrlim slovenskim dijakom Mariborske in deloma Celjske gimnazije.

Krasne pesmi vrstile so se z govorom slavnostnim in deklamacijo. Petje vodil je požrtovalni

manjkalo, da Ki-se ni jel plesati, ko je premišljeval, koliko bode dobil za koren in kako veselo bode potem živel... Pri tej priči je pa otrpnel, kakor bi se bil premenil v kamniti steber... Oči so se mu razširile in z divjim strahom uprle v jedno mesto... Dva koraka od njega je iz goste hoste molela velikanska tigrova glava. Oči so jej svetili kakor nesrečo oznanjajoč ogenj. S spodnje ustne je še kapala na temno zeleno listje grmičevja sveža kri... Nekaj minut sta zver in človek uporno gledala drug drugega. Ki-se bil močno preplašen, da je tako blizu v sosedstvu krvoločna ropna zver. Namesto tega, da bi se pripravil za bran, je Ki-se stiskal izkopani žen-šen pod pazduho, kakor bi se bal, da mu tiger vzame najdeni zaklad. Tiha, strašna borba pogledov ni trajala dolgo... Sita zver ni mogla prenašati neumnega, vanj uprtega človeškega pogleda, obrnila okrvavljen gobec in zgubila se v goščavi. Ki-se se ložje oddahnil, in hitil je iz gošče na stezo, na katerej je mislil, da je varnejši

(Dalje prih.)

abiturijent gosp. J. Breže; slavnostni govor je imel abiturijent g. Medved iz Rajhenburga; Gregorčičevo „Velikonočno“ pa je deklamoval g. Žolgar, dijak iz Slovenske Bistrice. Kar se tiče govora, moramo reči, da je bil po vsebini in po prednašanju dovršen. Govornik bi dobro storil, ko bi ga kakemu listu poslal za objavo. Istotako nam je častitati deklamatorja, ki je pesnikovo intencijo popolnem razumel in pesem s čutom prednašal. Občinstvo, kateremu so vrli pevci, govornik in deklamator napravili toliko plemenitega dušnega užitka, izkazovalo je svojo hvaležnost z burnim odobravanjem. — Z brzoglasnimi pozdravi počestili so bili našo svečanost „Triglav z Gradca“, nekaj častitih „starih sabel“ s Ptuj in Sevnjski rodoljubi.

K svečanosti prišel je bil tudi okrajni komisar iz Celja, gospod Kolenc, ki pa celi svečanosti zaradi lepega reda in dijakom zaradi **vzgledega**, taktnege vedenja ni imel ničesar očitati, nego je po besedi zadovoljen in dobre volje odšel.

Končavaje kratko to poročilo, katerega sem se lotil z radostnimi spomini na minuli „Metodijev večer“, izrekam vsemu č. dijaštvu, ki nam je bilo osnovalo tako lepo svečanost v imenu Šmariškega trga in vseh gostov najtoplejšo rodoljubno zahvalo!

Na mladino, ki goji take svete ideje v prsih svojih, sme se narod z zaupanjem ozirati, da mu bode tudi zvesta ostala. Bodočnost je — mladine!

Domače stvari.

— („Večerni prilogi“) javno potrjujemo vse njene včerajšnje tirade s pristavkom, da smo odgovora na naša vprašanja zaradi nadzornika in finančnega svetnika zamaž iskali. Da ima dotičnega gospoda dekret in razglas v uradnem listu isti datum, je res, ravno tako res pa je tudi, da se je dekret par dni po razglasu uročil. In to je nova praksa. Ugovor, da bi utegnil kak umirovljenec potegniti jo v Ameriko in da bi se mu potem dekret ne mogel dostaviti, je preduhovit, zato se ne bomo pečali ž njim, ker bi morali sicer polemiko še nadaljevati. Tako pa jo za danes vsaj zaključimo v prijetni nadi, da nam bode morebiti na napominana vprašanja, če ne prej, vsaj čez leto dni, odgovor.

— („Slovenca“) na včerajšnje modrovanje in zvijanje le to, da je bila njegova vest o preselitvi g. Hribarja v Serajevo neosnovana, kakor je neosnovana traditev, da se je kaj takega že dolgo časa v narodnih krogih govorilo. In s tem basta!

— (Dva zlatomašnika.) Na Teharjih praznoval je župnik g. Toma Jeretin v 4. dan t. m. svojo zlato mašo. — Gosp. Fr. Folm, bivši župnik v Rušah, pa je imel v 5. dan t. m. svojo zlato mašo. Tem povodom imenovala ga je občina Ruška častnim občanom.

— (Ravnopravnost.) V Buzetu imenovala je vlada občinski odbor, obstoječ iz 5 članov, da upravlja občino in ukrene potrebno za nove volitve. V Buzetu je nad tri četrtine Hrvatov; pri poslednjih volitvah bilo je mej 30 izvoljenci 20 Hrvatov. V novoimenovanem občinskem odboru pa so štirje Italijani in jeden Hrvat. Dodajmo k temu, da je ta Hrvat malo več občinske uprave, da je jeden proti štirim toliko, kakor nič, da je predsednik temu odboru Italijan — pa smo povedali vse, kar se o Buzetu povedati more.

— (Občni zbor gremija trgovcev Ljubljanskih) bil je včeraj zvečer v magistratni dvorani. Predsednik g. Dreo opomnil je v nagovoru, da je trgovski gremij vso pozornost obračal na gremijalno šolo, ustanovljeno pred 50 leti. Pretečeno leto upisalo se je 35 trgovskih učencev in 1 praktikant kot redni slušatelji, 1 trgovski učenec in 1 trgovski pomočnik kot izredna slušatelja. Lansko leto obiskavalo je šolo 84 učencev. Ker je bil napredek mnogih učencev slab, opozarja predsednik gg. trgovce, da naj učence opominjajo, da se doma uče in v šoli pridno pazijo. Dalje misli, da bi bilo koristno, ko bi se šolske ure pomnožile, kar bi se lahko zvečer ob delavnih zgodilo. Tudi opozarja predsednik na nekatere druge nedostatke, ki so pouku na škodo, in se obrača do trgovcev, naj bi slednji uporabljali svojo avtoriteto, da se bode na bolje obrnilo. Skupnih dohodkov bilo je lani 2003 gld. 61 kr., troškov 1404 gld. 10 kr., torej se je premoženje za 599 gld. 51 kr. pomnožilo. Skupnega premoženja je 14.910 gld. 22 kr., od katerih spada na gremijalni zaklad 544 gld. 72 kr., na šolski gremijalni zaklad 14.365 gld. 40 kr. Poročilo se po-

hvalno odobri. G. Ledenik poroča o pregledovanju računov in konstatuje, da se je našlo vse popolnem v redu. G. Treun omenja, da trgovci pošiljajo potujoče trgovske pomočnike k predsedniku ali pa k njemu. A onadva nemata nikakega denarnega zaklada, iz katerega bi se dejala podpora. Predsednik g. Dreo pravi, da iz gremijalnega zaklada se ne more dati nič, drugače ne, ko bi se letnina povišala od 3 gld. na 6 gld. Predsednik Dreo omenja, da je s potujočimi trgovskimi pomočniki pravi križ, posebno pa se odlikujejo po aroganci potujoči severnonemški trgovski pomočniki. Gospod Lasnik misli, naj bise v ta namen dovolilo vender le 50 gld., a g. J. Luckman ugovarja, da bi se tem nič trgovci ne opomogli, kajti, ko bodo potujoči trgovski pomočniki dobili „viaticum“ pri gremiji šli bodo vender še k trgovcem „fehtat“. Tu si morajo trgovci sami pomagati, kakor vedo in znajo. Sklene se, da se za to ne dovoli nič. G. Treun prečita proračun za prihodnje leto, ki se odobri. V gremiji se vsprejmejo trgovci: Friderik Soss, Martin Vindišar, in A. Winklerjevi nasledniki. V odbor gremija izvoli se: g. Josip Terdina. V revizijski odsek gg. Josip Kušar, Karol Karinger in Alfred Ledenik.

— (V Št. Vidu nad Ljubljano) praznovala se bode prihodnji mesec 800 letnica ondotne župnije in delajo se že velike priprave. Nov in lep svetiljak vidi se dodelan pri g. Belci, gosp. Miroslov Tomec slika nov križev pot, cerkev se beli in lepša itd.

— (Toča) pobila je v Svičinu, Št. Ili in v Gačniku ob Pesnici. Še hujša pa je bila pri Ehrenhausenu in Kainachu, kjer so pridelki popolnem uničeni, vinska trta pa na več let poškodovana.

— (Četverorazredna ljudska šola v Št. Pavlu v Savinjski dolini) imela je v preteklem šolskem letu v IV. razredu 25 dečkov, 35 deklic; v III. razredu 42 dečkov, 44 deklic; v II. razredu 42 dečkov, 37 deklic; v I. razredu 33 dečkov, 36 deklic; tedaj skupaj 142 dečkov, 152 deklic, skupaj 294 učencev od 357 za šolo sposobnih otrok. — Razun teh je še kmetijsko napredovalno šolo obiskavalo 48 učencev, ki so vsakdanji šoli že bili odrasli. — Učenk ročnih del bilo je 138. — Poučevali so na tej šoli gg. Josip Vidic, nadučitelj in vodja; Andrej Fekonja, katehet; Julij Sadnik, Ivan Zoter, učitelja; gosp. Karolina Potočnik, učiteljica, in Ana Vidic, učiteljica ročnih del. Učni jezik je vsled sklepa kraj. šolskega sveta dne 2. decembra 1883 bil v prvih treh razredih slovenski, v četrtem utrakvističen. Šolska bukvarna imela je skupaj 242 knjig.

— (Iz Gleichenberga.) Iz avstrijskega Emsa se nam piše: Gleichenberg praznoval je prošlo leto na tihem petdesetletnico. To kopališče je ustanovil namreč 1834 leta tedanji deželni guverner grof M. C. Wickenburg na prigovarjanje prvega deželnega zdravnika dr. J. Werle-ta v pravej divjini, v katerej še ni bilo nikakega človeškega bivališča — danes je pa ta z zdravilnimi studenci blagoslovljeni kraj pravo mesto iz vil, šteje nad 90 hiš ter ima lep park. Vlani je došlo 4920 gostov v toplice, letos jih pa, kakor kaže, pride še čez 5000 tisoč, kajti nenavadno zgodaj došlo je mnogo gostov iz vseh krajev v Gleichenberg mej njimi več članov cesarske hiše. Posebno se slišijo v Gleichenbergu pritožbe, da je kopališče baš v juliju prenapolnjeno. Temu je kriva napačna misel, da je Gleichenberg mej visokimi gorami, ter da je primeren čas za zdravljenje tu tedaj, ko v drugih planinskih kopelih. Temu pa ni tako. Najprimernejši meseci so za prihod v te kopelji maj, junij ali pa avgust in september, kajti Gleichenberg je deset milj oddaljen od štirskega gorovja, ravno prav, da se prav slikovito vidijo gore na jugu in zapadu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gastein 7. avgusta. Ko sta cesar in cesarica šla iz topliškega dvorca, vodil je nemški cesar cesarico avstrijsko na roki in hotel cesarja in cesarico spremljati do doli, kar sta pa slednja najsrčneje in odločno odklonila. Pri poslavljanji poljuboval je nemški cesar avstrijski cesarici roko. Cesar in cesarica vrnila sta se v hotel, potem pa je cesar mej navdušenimi ovacijami ogledaval razsvetljavo.

Gastein 7. avgusta. Po povratku s sprehoda obiskal je nemški cesar avstrijskega cesarja in cesarico v hotelu. Avstrijski cesar čakal ga je na konci stopnic, ter ga spremljal

v vsprejemni salon. Nemški cesar bil je civilno oblečen. Poprej vsprejel je bil avstrijski cesar kardinala Fürstenberga in grofa Beusta v kratki avdijenci. Cesarica kopala se je pred sprehom v Gasteinskih toplicah. Pri današnjem obedu pri cesarji Vilhelmu bode 33 oseb, mej njimi Beust.

Gastein 7. avgusta. Nasproti govoricam, da se nemški cesar vsled razvnetosti ne počuti prav dobro, sme se odločno zagotavljati, da je cesar dobre volje in čvrst, kakor vedno. Cesar in cesarica ostavila sta hotel že ob 7. uri zjutraj, šla v cerkev, potem pa na sprehod.

Berolin 7. avgusta. „Nordd. Allg. Ztg.“ pravi, da je neprestano uporabljavanje turnarske slavnosti v Draždanih v politiško-narodne strankarske namene ilojalna spletki, ki utegne k večjemu nasprotnikom avstrijsko-nemške zveze prouzročiti nekoliko veselih ur. Do odločujočih krogov obeh sosednih držav ne segajo taki manévri.

Marseille 7. avgusta. V zadnjih 24 urah 33 za kolero umrlo.

Narodno-gospodarske stvari.

„Vinorejsko društvo v Štanjelu uknjižena zadruga z omejeno zavezo.“

Zadruga, prvotno slovanska naprava, ki je v teku stoletij mej nami popolnem izginila, vrača se po dolgi odsotnosti zopet na naša tla in veseli smo je. Kajti dobro nam je znano, kolika je korist zadruge in kdor te koristi ne pozna, potrudi naj se v divni Bohinji, kjer se bode na svoje oči prepričal, kako je po župniku Mesarji ustanovljena sirsarska zadruga povzdignila blagostanje vrlh Bohincev, videl bode, kako se poprej neznatni in nepoznani bohinjski sir pošilja celo izven avstrijskih mej in da je povprašanja in naročil toliko, da se vse blago lahko sproti oddaje.

Kakor za sir, tako potrebna in koristna je zadruga za vina. Leža in podnebje južnih slovenskih pokrajin sta vinstvu jako ugodna, prideluje se pri nas izvrstna kapljica, ki bi lahko tekmovala s slavimi renskimimi vini, a pridelovanje naše je še prvotno, nedostaja nam napredka in umnega kletarstva in od tod prihaja, da naše vinstvo ne vspeva tako, kakor bi lahko.

Zatorej z veseljem pozdravljamo misel, ki so jo sprožili in izpeljali vrli rodoljubi Štanjelski, ki so si osnovali „Vinorejsko društvo v Štanjelu, uknjiženo zadrugo z omejeno zavezo.“

Namen društva je, pripomoči kmetovalcu da dobro vino pridelata, ter ga lahko in dobro proda. Sredstva, ta namen doseči, so:

- A. Umno prirejanje vina s tem, da se:
1. kmetovalec poučuje o kmetijstvu, o obdelovanju vinograda in o kletarstvu z razširjanjem poučnih knjig in z društvenimi govori;
2. požlahtnijo trte in le naši zemlji najbolj primerne zasade.

Društvo bode imelo zato dva vzgledna vinograda, jednega na rudeči kraški zemlji v Tomajski občini, drugega na beli laporjasti zemlji (weiser Mergel) v Štanjelski občini, kjer se bodo napravljali poskusi:

- a) z zasajanjem primernejših trt,
 - b) z obdelovanjem trt, in
 - c) od koder bodo dobivali društveniki brezplačno količe dobrih trtnih plemen.
3. Trgatev o pravem času. — Župani in možje iz starejšinstva, ki so društveniki, bodo skrbeli, da se trgatev vrši o pravem času.
 4. Umno kletarstvo.

- a) O času trgatev bode poseben umelec pazil, da se bo iz grozdja vino prav narejalo;
- b) pripravi se in posojevalo se bode orodje in druge priprave, katere zahteva umno kletarstvo in obdelovanje vinogradov;
- c) napravljali se bodo v skupnih kletih poskusi:

- a) kako dati vinu nepremeljiv značaj,
 - b) kako mu pridobiti isti okus, ki povišuje njegovo ceno,
 - c) kako bi se naše vino več let ohranilo dalo.
- B. Pospeševanje prodaje vina. (Konec prih.)

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec priporočati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Škatljica z navodilom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (11—6)

Meteorološki poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trov:	Nebo	Mo-krina v mm.
6. avg.	7. zjutraj	737.48 mm.	16.7° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	736.55 mm.	26.9° C	z. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.13 mm.	21.7° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 21.8°, za 2.0° nad normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 7. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 60	kr.
Srebrna renta	83 „ 35	„
Zlata renta	109 „ 05	„
5% marena renta	99 „ 50	„
Akcije narodne banke	879 „ —	„
Kreditne akcije	282 „ —	„
London	125 „ 40	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 94	„
C. kr. cekini	5 „ 91	„
Nemške marke	61 „ 45	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 „ 90	„
Ogrska zlata renta 4%	98 „ 65	„
„ papirna renta 5%	92 „ 15	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	„
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	124 „ 75	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 „ 10	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ 25	„
Kreditne srečke	100 gld. 177	„
Rudolfove srečke	10 „ 18	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 98	„
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	192 „ 25	„

Poslano.

(7—26)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolj okrepljujuče piče,
I kas izkušan lek proti trajnom kašlju, pljučevini
I želudca boleti grkljana I proti mčurnim kataru,
INKKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Diurnist

vsprejme se za nedoločno dobo pri
glavnem zastopu banke „SLAVIJE“
v Ljubljani, Kongresni trg št. 7. (466)

Trgovski pomočnik,

v trgovini s specerijskim, manufakturnim in železnim blagom (mešana trgovina) dobro izurjen, za kar ima dobra spričevala na razpolaganje, **išče službe.** — Naslov pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (464—1)

Razglas.

Vsled dovolitve c. kr. deželnega sodišča Ljubljanskega z dne 21. julija 1885 št. 5396 odredi se prostovoljna prodaja v zapuščino gosp. Marije Grasmuck, hišne posestnice v Ljubljani, na Sv. Petra cesti h. št. 56, spadajočih premakljivih stvari, kakor: sobne in kuhinjske oprave, dragočnosti, obleke, perila itd.

v 8. dan avgusta 1885,

če treba tudi naslednje dni, vsakokrat ob 9. uri dopoldne in ob 3. uri popoldne v hiši ranjce in sicer s tem dostavkom, da se imajo eventualno tudi pod določeno ceno prodane stvari takoj plačati in odstraniti.

V Ljubljani, dné 1. avgusta 1885.

Ivan Gogola,

(457—2)

c. kr. notar kot sodnijski komisar.

VIZITNICE
v elegantnej obliki.
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
priporoča po nizke ceni

C. kr. avstr. ogrsk. priv. (161—11)

motraci z lesenimi vzmetnicami.

6 gl. 6 gl.

nadomestilo za slamjače in žične ustavke, čisti, trajni in ceno, izvrstni za zavode in bolnišnice. Ako se jih več vzame, znižajo se primerno ceno. Pri naročbi naj se naznani notranja širjara in dolgost postelji.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Neuer Markt 7.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Provizijski potniki za prodajo kmetijskih strojev

(465—1) **se iščejo.**

Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

Posestvo na prodaj.

V Hrušici poleg Ljubljane proda se iz proste roke za 2200 gold. hiša z gostilno, obokanim hlevom za osem glav, magacinom in drugim poslopjem in gruntom za štiri mernike posevke. — Kupci naj se oglasijo pri

(463—1) **Josipu Korbarji v Hrušici.**

Mazilo zoper pege,

lišaj, mozoljčke, rudečice na obrazu i. t. d. Isto ohrani kožo vedno belo, gladko, čisto in nežno, ter podeli obličji mladostno svežost. Običajno izgine, če se 15- ali 20krat namaže s tem mazilom, vsaka nesnaga z obličja. Lonček velja 50 kr. in kos mila 12 kr., torej vkup 62 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (405—5)

LEKARNA TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodec,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenost, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodcu, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodcu, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, drve, zoper bolezn na vrani, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Frave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeh Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Frave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nima teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90—26)